

Cimbria Lacrumans sive Scazon In Obitum praematurum ... Domini Dn. Friderici Iunioris [et]c. [et]c. Illustrissimi Ac Celsissimi Principis Ac Dn. Dn. Friderici Haeredis Norvagiae, Ducis Slesvici & Holsatiae ... Filii Primogeniti, Principis ad omnia summae dignitatis fastigia nati & educati Lutetiis Parisiorum d. 2. Augusti placide pieq[ue] in Dn. defuncti

[S.l.], 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766337235>

Druck Freier Zugang

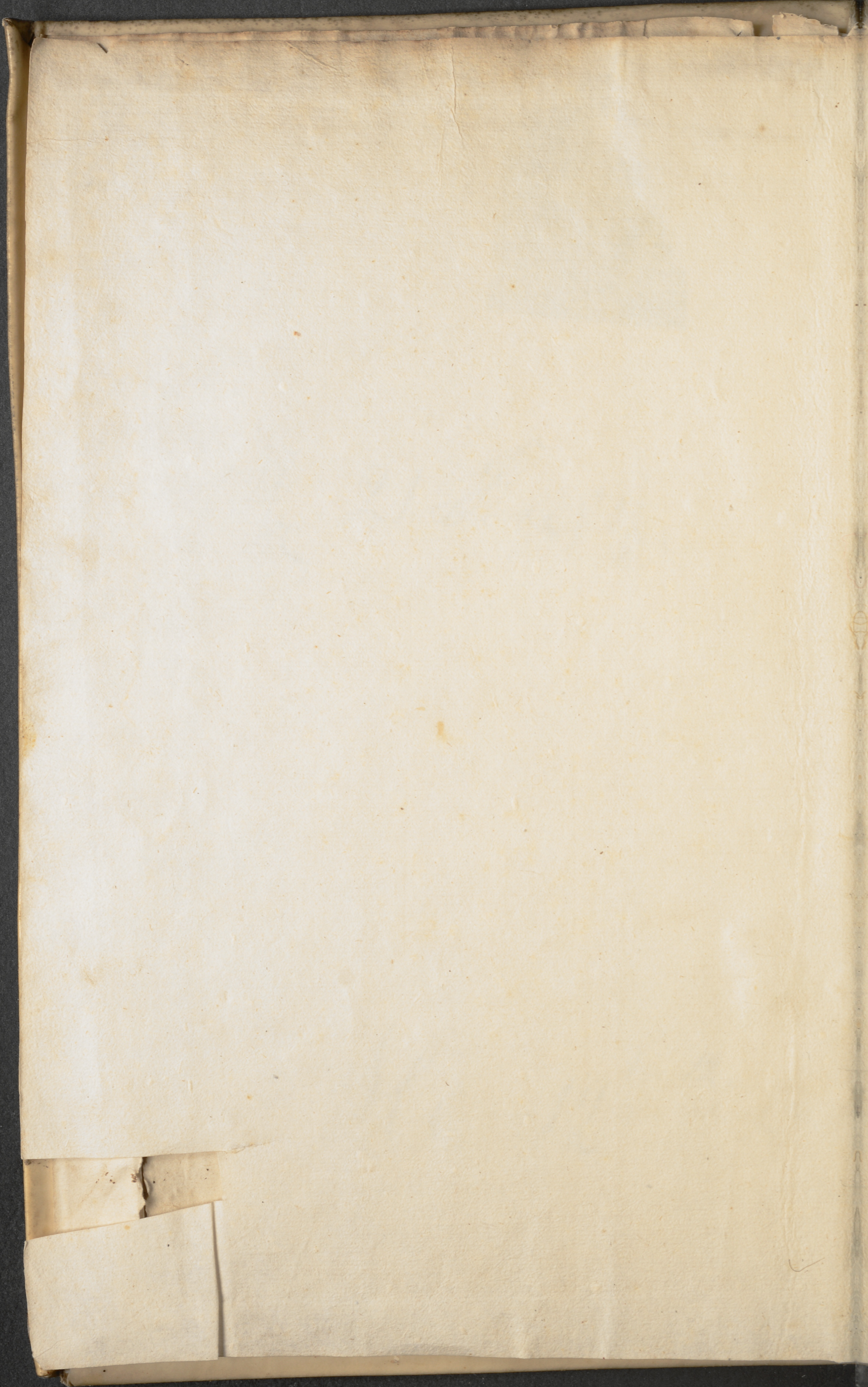

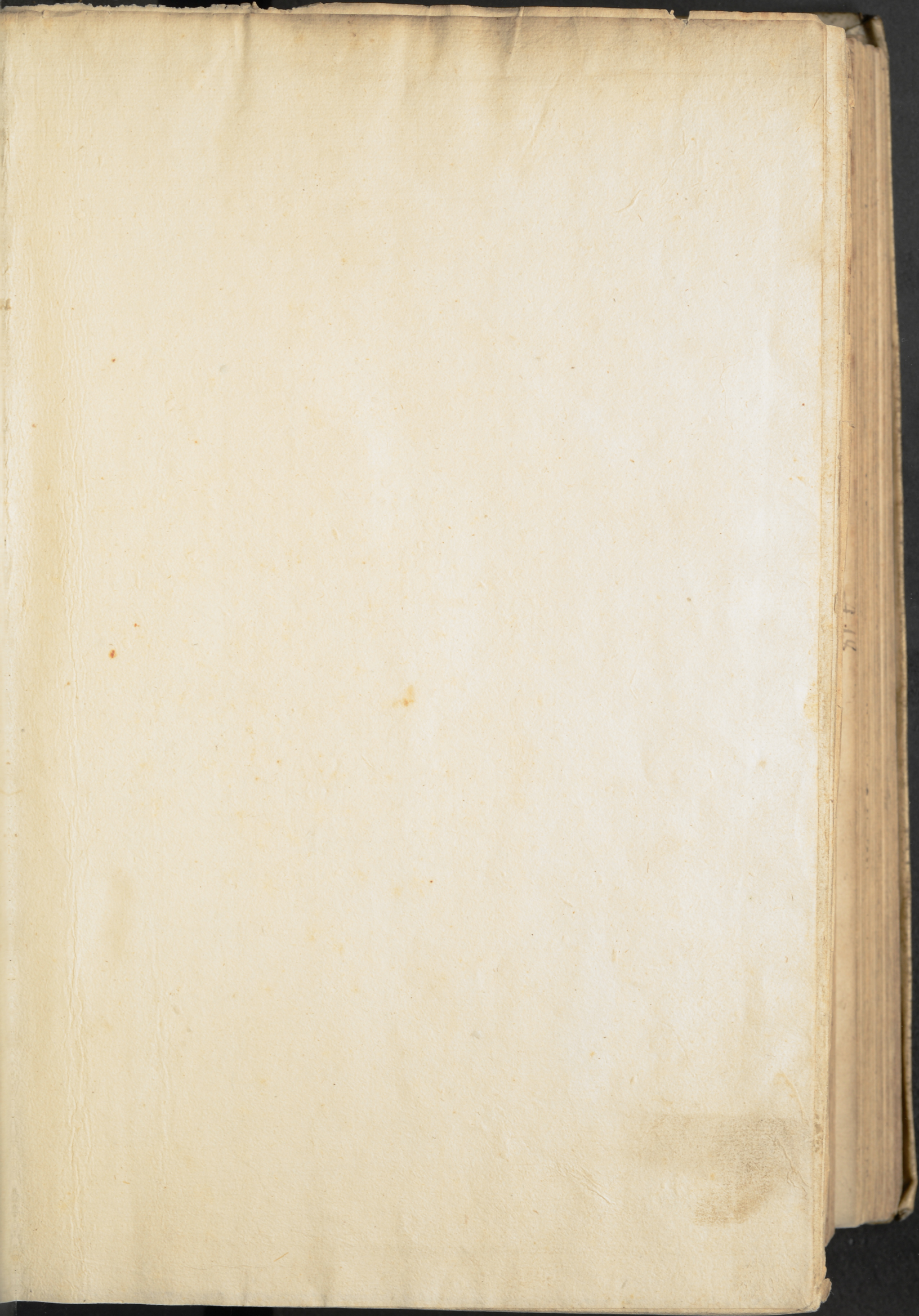
MUNIA
DEN

1783 21 Kuffen

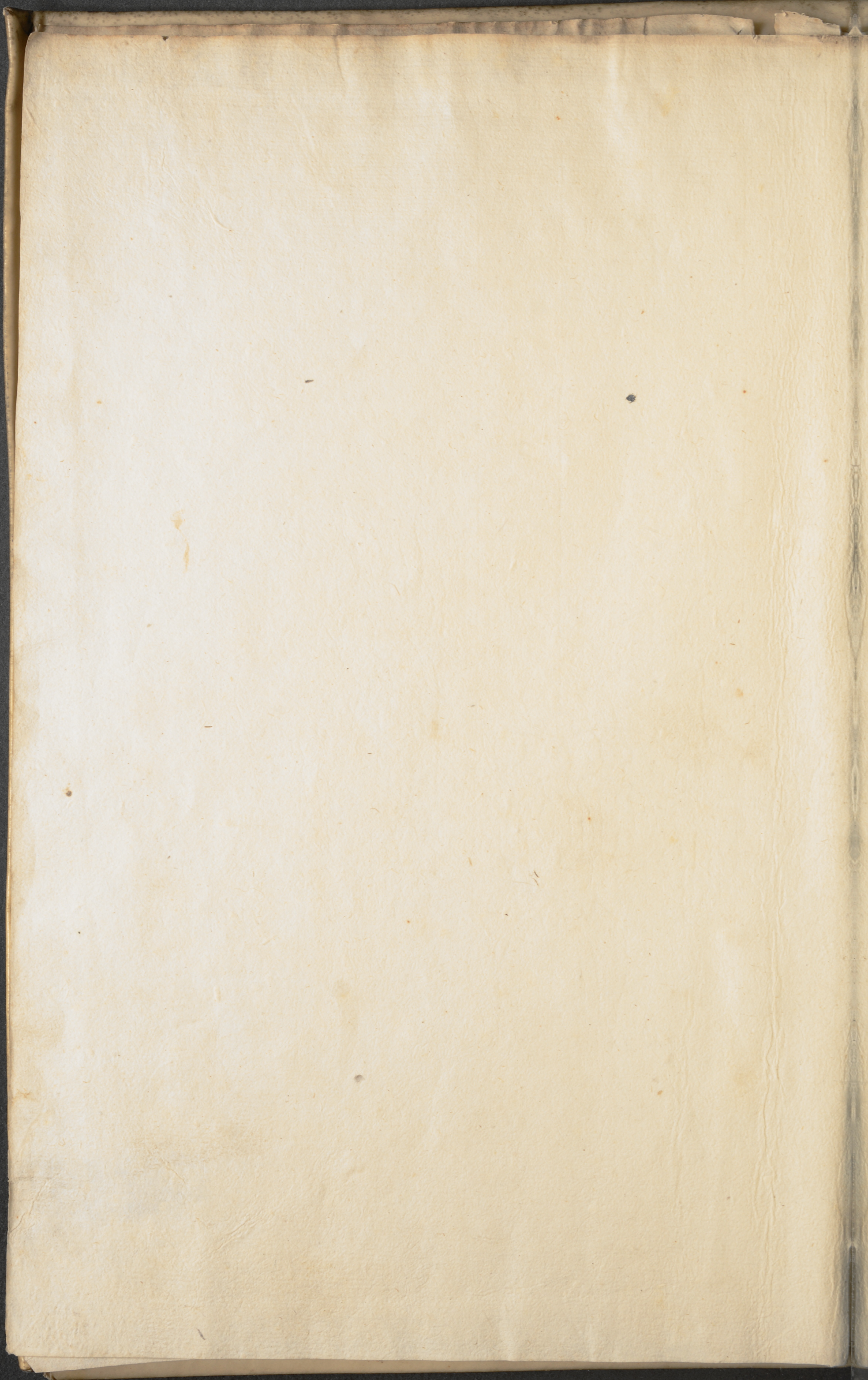
Ac-12^{1-12.}
1-51 <R>

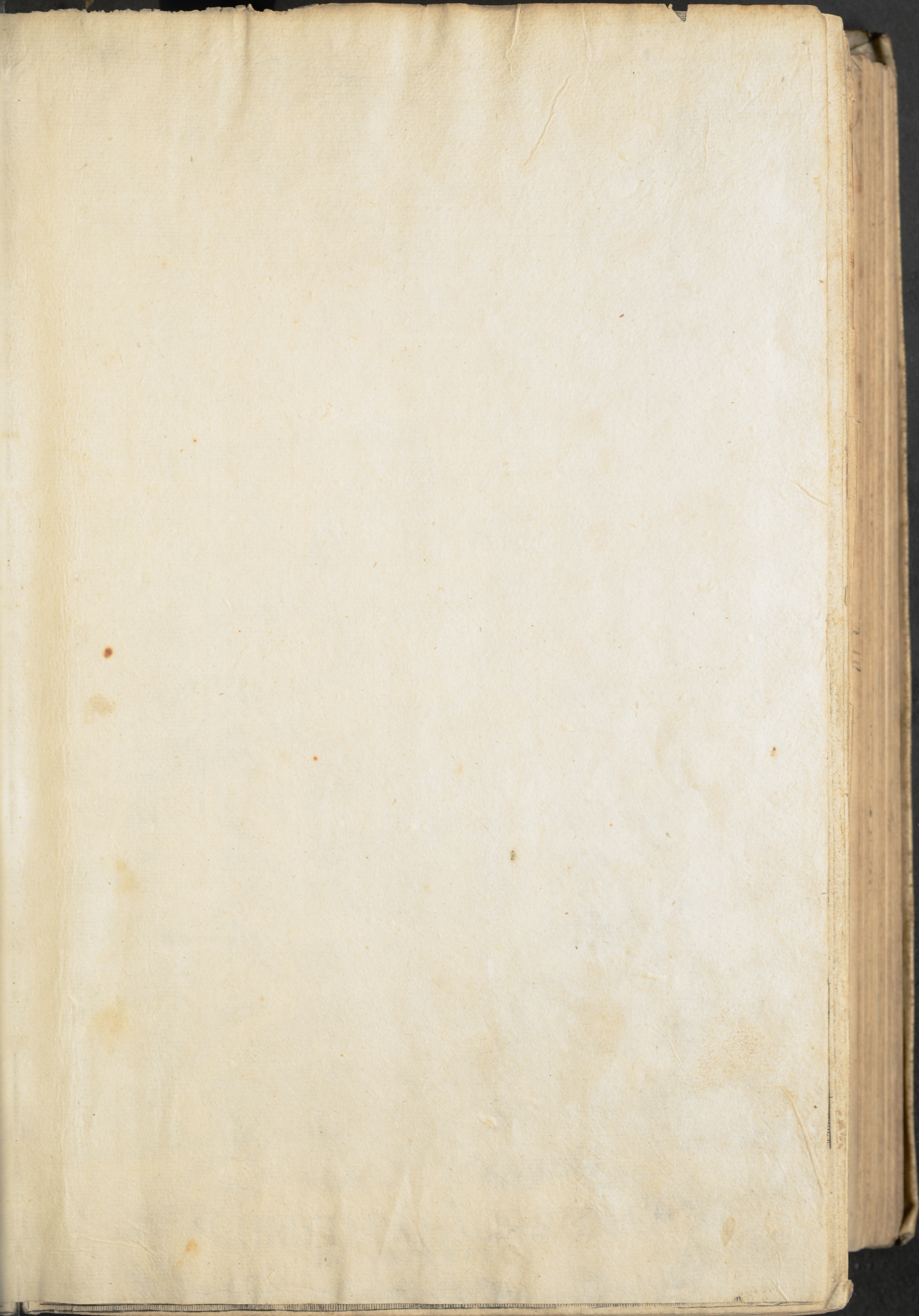

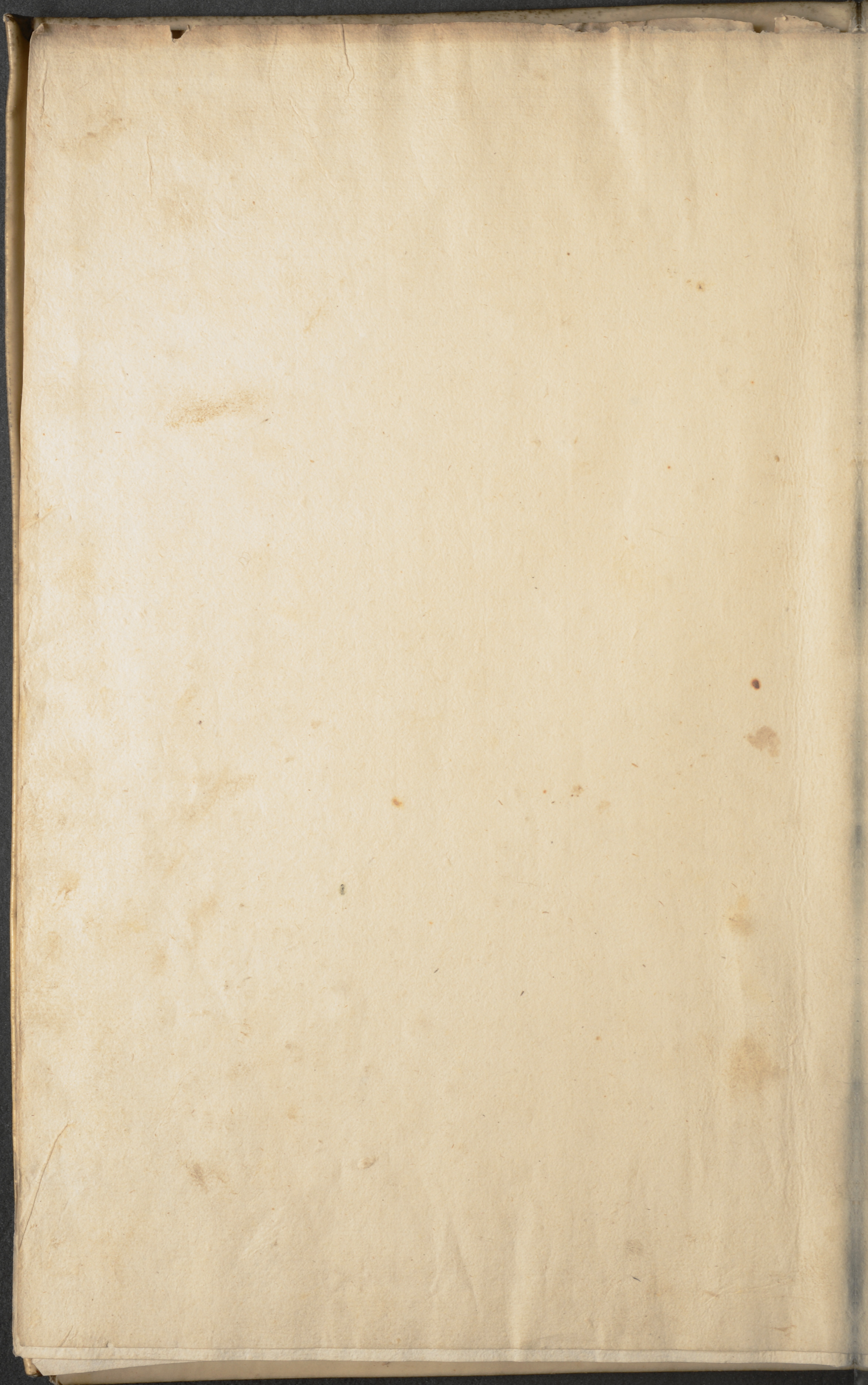

116

CIMBRIA LACRUMANS

five

SCAZON

IN

Obitum præmaturum

SERENISSIMI, CELSISSIMIQUE PRINCIPIS AC DOMINI

DN. FRIDERICI JUNIORIS &c. &c.

ILLUS TRISSIMI AC CELSISSIMI PRINCIPIS AC DN.

DN. FRIDERICI Hæredis Norvagiæ, Ducis Slesvici & Holsatiæ, Stormariæ & Dithmarsæ, Comitis in Oldenburg & Delmenhorst &c. &c.

FILII PRIMOGENITI,

Principis ad omnia summæ dignitatis fastigia nati & educati

Lutetiis Parisiorum d. 2. Augusti placide piæq. in DN. defuncti.

ANNO M. DC. LIV.

Magnifico, Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo, Prudentissimo &c. DN. JOHANNI ad HATTEB Serenissimo Cimbriæ Ducæ Consiliario, Artimo, Arco ac dignissimo. In hac ætate suo a tatem, de venerando, epite illud n. nufcalum exhibes

Hate

DEDICATIO
ad
SERENISSIMUM CELSISSIMUMQUE PRINCIPEM
AC DOMINUM
DN. FRIDERICUM,
Hæredem Norvagiæ, Ducem Slesvici, & Hollaræ Stor-
maræ & Dithmarsæ, Comitem in Oldenburg & Del-
menhorst &c. &c. &c.
DOMINUM SUUM CLEMENTISSIMUM &c.

Uamvis, Serenissime ac Celsissime PRINCEPS FRIDE-
RICE, &c. &c. Domine Clementissime &c. nulli unquam,
nisi infantissimo fortassis, deesse possit, quo TE, tantum, tam-
que prælustre, ac rarum denique nostræ Germaniæ Principum
jubar & decus alloquatur: hoc tamen, luctuosissimò sanè ac
tristissimo (cum quò nunc, proh dolor! colluctamur) tem-
poris articulo, disertissimus etiam quisq; & ab ingenio & eruditione paratissi-
mus, quo potissimum exordio utatur, merito dubitarit. Et licet nemo non, qui
quidem patriam hanc nostram (quæ sub augustò illo TUI patrocínio maximè
jam floret) salvam esse cupiat, hosce immentos adeò dolores Tecum partiat,
& æquâ (quod ajunt) lance suspendat: veruntamen perpauca, ut rem dicam, præ-
sens aliquod & idoneum tantæ ægritudini sopiendæ medicamen afferre vix dum
conantur. Verba scilicet desunt rebus immensis, PRINCEPS LAUDATISSI-
ME, & cum ipsa mœrore veluti confecta stupeat Libitina, publicus etiam dolor,
singultientis instar præficæ, vocem laxare subveretur. Nec quenquam præter-
ea later, Serenissimam Celsitudinem Vestram solatiis hujusmodi, quæ Sacer
Codex (ne de Ethnicorum filiis jam loquar) largâ manu suppeditat, non destitui;
quidpe quæ pulcherrimum Doctrinæ, & quæ verè Eruditio vocari demum pro-
meretur, sapientiæ præconium, nullius refragante calculo, sibi acquisivit, ut in
ipsò Gratiarum sinu, non tam gnatus, quàm educatus possit videri. Excessit,
eheu! omnem encomii aleam transgressus, omniumq; seculorum memoriâ di-
gnissimus PRINCEPS, & paternæ virtutis haud degener filius: atq; utinam adhuc
dum superesset. Huic noster ille, qui nunc Serenissimæ Celsitudinis Vestræ pul-
vinar adfectat, tenui quantumvis & aridò modo pumice expolitus Scazon pa-
rentabit. Admittat quæso Serenissima Celsitudo Vestra (si tamen id unquam
nostra Juvenilis Musa promerita videtur) exile illud & quaecunq; munusculum,
eò, quò solet, & par est, vultu. Nulla insequens tempeestas hunc præmaturum
NOSTRI FRIDERICI obitum conticescet: Omnis quinimò retrò memoria lu-
gendam Fati invidiam dolebit ac ingemiscet. Vale, ô Patriæ nostræ verè Parens,
cum Augustissimâ ac Celsissimâ Gloriosissimi Nominis Familiâ, seriusq; demum,
quod precor, in coelum revertaris. Dabam Slesvigæ Anno 1654. 24. Octobris.

*Serenissima Celsitudinis Vestra
Humillimus
Alumnus*

NICOLAUS MARTINI
L. L. stud.

Desto Musa, Cimbriæq; plorantis,
Gottorpii; lacrumans gemiscentis
Audi querelas civiumq; singultus.
Heic cura sedes, heic cupressus atrata
Heic pulla taxus squalidum occupant limen,

Aulamq; mœror depoposcit hanc totam.

Nil amplius mirabor Eruditorum

Crudele Fatum, quamlibet tot Atlantes

Cernam tagaci mortis abripi dextrâ,

Nullumq; Parca figat huic malo finem,

Cujus necesse non potest reluctando

Vitare quisquam; cuncta lege fatali

Ditis severum pertinent ad examen,

Imiq; subsunt iudicis tribunali.

Quem nec superba commovet Tyrannorum

Exlex potestas, nec tiara Persarum,

Nil curat altas ditis Attali gazas

Regumve turres, pauperum tabernacula

Ducumq; sedes horridô petit gressu,

Irumq; Summo comparat Megistanum.

Testaris illud, Cimbricae Juventutis

PRINCEPS in ipso Vere jussus ætatis,

Mortalitatis lubricam egredi sortem,

Novumq; sidus ordinem Beatorum

Augere censu, cœlitum choro mixtus,

FRIDERICE, certum patriæ domûs fulcrum,

Quem Subditorum vota, quemq; Magnatum,

(Quorum futuras ipse spes fatigabas)

Aram salutis unicum intuebantur.

Quem pulchra virtus, forsque prima nascendi,

MAGNI PARENTIS æmulum gubernaculo,

Rerumq; habenis destinarat hæredem.

A

Præ

Præclara vultus ingeniq; miracâ,
Quæ mollis ætas præbuit juventutis,
Sublime cunctis quidpiam minabantur.
Non quale vulgus, rarius licet, produnt,
Sed quale sceptrâ, culminisq; Regalis,
Exornet apices, PRINCIPEMQUE commendet,
Tantive tollat nominis vetustatem.

Expende lusum, quisquis es, vacillantem,
Vicesq; mecum disce sortis humanæ,
Quam fluctuanti incerta sæpe nitatur
Spes nostra gressu, quàm levi manu verset,
Damnetq; nostras tristis Atropos curas!
Fastigio nam quicquid eminens alto,
Mortalitatis gloriæq; transcendit
Præsigne culmen, falce demetit sævâ,
Virosq; Magnos posse corripi telô,
Quod ipsa fixit, mille monstrat exempla.
Sic cum micantes ira Fulminatoris
Dispergit ignes, Æolusq; captivas
Emittit hyemes, & minas procellarum,
Humum tuentes haud ferire consuevit
Casas, minusq; vile sævit in tectum
Effræna Cauri fulminumq; tempestas:
Æquata cœlo robora, ac inaccessos
Montis præalti vertices, & annosas
Impellit ornos. Heu gravissimam cladem,
Proh dura Fata, & invidentiam secli!
Nihilne vestræ stamen horridum telæ,
Potuit morari proruentis in lethum?
Nullusq; dirum mortis invidæ pensum
Retinere quivit, ipse flos juventutis
Honosve vernans, aut virens valetudo?
Quicquid videtur dignius frui vitâ,
Pylios ut annos, vividamq; Tithoni
Vincat senectam, quicquid emori Musa
Verat, cohorsq; laudis atq; virtutum
Æternitati destinavit, ut nullô
Exspiret ævo, seculi senescentis

Mor-

Morsus, & atrum temnat invidi dentem,
Hujus caducæ Parca subtrahit vitæ,
Filumq; rumpit, nec finit diurnare,
Aurave vesci, ne suis coruscantem
Ad alta honoris templa præferat lucem,
Cunctisq; ad instar esse possit exempli.

Hoc jure Cimbris nunc dolere permiffum

Queriq; fas est, gens ut infecutura
Singultientis patriæ gemat damnum,
Noltrisq; voces lacrumis suas jungat.
Nec illa solos causa tangit Holfatos
Patriosq; fines, nec veretur angustiis
Germaniæ se finibus coërceri;
Sed utriusq; Solis occupat cursum,
Pigros Triones, fervidiq; vim Cancri
Transgressa linguis; ingemunt leves Galli,
Tantumq; nostræ Nomen invident terræ,
Sublime cujus antea stupecebant
Pectus, quod ipsa possit elaborasse
Pallas videri, quod Scientiæ Matrem
Finxisse Athenas, ipsa res loquebatur.
Quin ipse Franci Nominis gubernator,
Qui jura genti dicitur Navarræ,
Cujus favori tot probatus exemplis,
Quem laudis atq; splendidum decus famæ
Magnum sui tenebat æstimatorem.
Ut occidisse lumen illud, Arctoo
Quod fulget axi, flebilesq; inaudivit
Gemitus Bootes, triste funus admirans,
Quod possit ista sideris mori flamma,
Solitum negavit liliis suis fastum,
Aurumq; jusfit exulare consuetum.
Ac digna tanto ut justa solveret busto,
Gemmis dolores, purpuræq; lamenta
Cunctisq; fletus ipse mœstus indixit.
Tristes ut illas, Martiæ potestatis
Alumna quondam Roma, gentium Mater,
Ac universi terror orbis armati,

Sensit querelas, Galliaë gemiscenti
Mœrens & ipsa lachrymas suas junxit,
Fatumq; nostri tota PRINCIPIS luxit.
Nec ipse Sanctus ordo Purpuratorum
Huic se dolori, questibusq; subtrahit.
Augusta tantum SPLENDIDI DUCIS Virtus
Præcone famâ potuit; hinc tot amotæ,
Quas orbe nostro dividunt procul gentes
Immensa terræ spacia, quo repentini
Lugubre Fati nuncium penetravit,
Tanti ingemiscunt sideris sub occasum.
Quod si dolere quispiam recusaret,
Illum perisse Vindicem rei nostræ,
Columenq; magnum Cimbriæ resurgentis,
Hunc edidisse sæva patre Getulo
Læna mater, atq; tigris Hircana
Possset videri rupibus sub infestis.
Cum tot querentes, atq; neminem siccos
Vultus gerentem cernat, ipsa stellantis
Facies Olympi, quæ suo renidebat
Fulgens serenô, quæq; stabat innubis,
Ne deserentem scilicet gravi morbo
Videret artus languidos & afflictos,
Subitò nigranti cuncta vestiit nocte,
Quantumq; nostris lumen occidat Terris,
Subductus orbi Phœbus ipse testatur.
Hoc ore quondam fullerat, tenebroso
Squallens amictu, cum nefas Thyesteum,
Laceriq; damnans funus horridum gnati,
Sui serenum denegaret aspectum.

FRIDERICE PRINCEPS, cujus arduum Nomen
Felicis instar sideris, salutare,
Per æstuosas atq; inhospitas Syrtes,
Tot jam per annos naufragæ rati fulsit.
Quem fama, laudum gloriaq; miratrix,
Tot conspicandum gentibus peregrinis,
Positisq; longe barbaris adorandum
Æquavit astris, & vetantibus solvi,

In

In arduum post Fata perferet pennis.
Qui pondus humeris sustinens Atlantæum,
Perstas labori nec tamen fatigaris.
Suspende tristes paullulum, precor, fletus
Animumq; magnis fortis expedi curis,
Altè medullis quæ tuis inardescunt,
Sibiq; totum mancipare conantur
Illud virile mentis inclutæ robur,
Quod blandientis fascinare fortunæ
Non potuit aura, turgidum licet plenis
Velum impulisset & ferentibus ventis.
Assurge victor, atq; pectus infractum
Ostende curis, imperaq; lamentis;
Dum grande Nati Musa funus extincti
Secernit umbris, inq; præficæ morem,
Collacrumanti patriæ præit verba,
Quæ tota squallens ægritudini nescit
Servare leges, nec doloribus metam
Ponens, Alumni commori cupit busto,
Quo tot piorum vota spesq; conduntur.

Sed digna quænam verbal suppetant questu,
Quæ Suada tanto par malo requiratur,
Quis debeat ordo rebus immensis,
Non Dux sacri Lauriger chori Phœbus
Monstrarit ipse, non Lebethridum turba,
Hunc speret apicem quamlibet Caballino
Se labra fonte proluisse contendat,
Sibiq; totum vindicare Parnassum
Diserta possit; ipsa quæ potens fandi
Regina cunctos arte subjicit Peitho,
Majus requiri confitetur heic flumen.
Tu grande solus conficis decus Nobis,
Aurâq; Vatem sublevas coruscanti,
AUGUSTE PRINCEPS, (debitum Tibi Nomen
Hoc esse credo) quicquid est aberratum,
Tui favoris pertinax obumbrabit
Ignota nulli gratia, hoc suis saltem
Si polliceri Musa possit exorsis,

Nullum precetur amplius sibi Numen,
Non ora centum, quæ suis solent Vates
Optare captis, non fluenta Cyrrhæa,
Clariasve laurus, Deliq; cortinam.

Hac spe supremum mœsta Pieris busto
Meditare honorem, flebili tono carmen
Ordire mœstum, PRINCIPIQUE FRIDRICO
Singultienti nœniâ parentato.
Palam sit orbi, quanta corruat moles,
Quantumq; nostri Sleja lugeat damnum.
Columna Cimbri, Spes Salusq; Dithmarsii
Convulsa casu decidit repentino.
Princeps ab ortu Solis ac Hydaspes
Virtute fulgens terminis, in occasum
Diemq; serum; præcoci nimis fato
Terris ademptus astra lætus, invisit,
Gravem relinquens omnibus suis luctum,
Cesit benigni Numinis voluntati,
Cœloq; munus arduum reposcenti.
Cui, cum beatos casta solveret nixus
Lucina matris, atq; pignus augustum
Exciperet ostrô, nobiliq; turgerent
Superba partu fidera, ipsa nascenti
Cunas Athene præbuit, lacertosq;
Famulos Alumno diva subdidit Pallas;
Non quæ verendos concutit manu torvâ
Enses, nec altas fulminante ballistâ
Subvertit arces, ac suis triumphales
Suspendit arcus, & decus paludatum.
Sed qualis alto templa Literatorum
Serena gressu scandit, & rudi vulgo
Sibi sacratos deditosq; secernit,
Quam cantat omnis docta Cecropum turba,
Latiiq; pubes eruditior laudat.
Hæc ut benigno vix sinu recepisset
Cæleste pondus, dulce basium fixit,
Tenerosq; fletus dispulisse contendens,
Potanda lactis ubera obtulit primùm,

Jocosq;

Jocosq; fingens , ac amabiles risus,
 Vultus notavit, indolisq; divinas
 Mirata dotes quanta nunc meis, dixit,
 Placatus æther dona parturit Cimbris,
 Hæc illa tot suspiriis anhelata
 Ambita votis mille lux adest tandem,
 Tantæ Parentis cui videre permissum
 Partus novellos, ipsa Parrhasis grandi
 Superba foetu, dum tuetur Hollaros,
 Congratulata prosperum generici
 Precatur omen, cresce Stirpis Augustæ,
 Regumq; Sanguis, quos avos recognoscit
 Avunculosq; prædicat, recedentis
 Ævi senectâ, mille Te tuis dicent
 Aliisq; linguæ gentibus, cedratiq;
 Memori loquentur cuncta seculo Fasti.
 In TE renatus Genitor ac avi vivent,
 (Ni TE volentem Parca subtrahens Terris,
 Magnum Salutis mergat Obsidem nostræ)
 Post busta; Adolphi grandior reviviscens
 Resurget umbra, redditaq; florescet
 Felix juventâ; Tu tuo redonabis
 (Ni Fata nolint) exsulem Themis cœlo,
 Ceu Sanctitatis atq; Vindicem recti
 Satellitemq; Juris; impigrum| Nostri,
 TUUM PARENTEM Virgo cernit Astræa.
 TIBI Templâ Divûm, fornicesq; sacratî
 Valvas recludent; integer Dei cultus
 Augmenta per TE sumet usq; majora,
 Dum ficta tandem Falsitas triumphetur.
 Num plura versu dona prosequi fas est?
 Non posse in unum cuncta; carmen advolvî
 Miracla laudum, ter triplex Camœnarum
 Testatur ordo; quin prius procelloso
 Contemnet iras Nerei tumescentes
 Aut æstuosi Nauta murmur Ægæi,
 Famem Charybdis, impetusq; Scyllæos
 Parvô secabit lintre: quàm queant omnem

Trans-

Transgressa laudis paginam recēseri.
Quod ipsa moles & labos inexhaustus
Sperare quenquam prohibet: ipsa Cimbrorum
Lætata quondam rura gestient illud
(Modo faustus æther muneri suo parcat)
Videre tempus! quô suæ Parens Terræ
Hærede tali gaudeat, perenniq;
Inscribat albo Nomen usq; victurum.
Hæc gnara fortis dixit illa venturæ.
Tum lætiore Phœbus exserens vultu
Radios micantes, grande gaudium nostræ
Ostendit Arcto, more quæ triumphantis
Tanto se ALUMNO jactitare gaudebat.
Tunc Astra mille nictibus renidebant,
Omenq; faustum blandiente tollebant
Corusca crine, frigidi senis falcem
Dispulerat alma fax Jovis Panomphæi,
Non ignis arma Martius minabatur,
Nec sæviebat æstuans Cleonæi
Furor Leonis, cuncta magna spondebat
Tranquillus æther, quin Nepos Atlantæus,
Veneranda cujus arte sceptræ se promunt,
Solitô nitebat purius; nec infesto
Madebat imbre Pleiadum minax flamma.
Sic teste cœlo, gratulante Naturâ
Nasci decebat laudis illud exemplar
Heroa nostrum; certiora non unquam
Ortum tulere signa; scilicet tanto
Fortuna præsens ipsa risit infanti,
Nil ausa fallax; vidit hoc venenato
Atrôq; dente noxiûm petens Livor,
Suosq; damnans fregit impotens morsus,
Se dum minorem confitetur hoc solo.

Hæc spondet ortus, sospitansq; Lucina
Ætasq; lactens fulsit experimentis,
Quæ fausta Nobis extulit favor Divûm.
Vix ambulando quiverat vacillantes
Proferre gressus, ac suis verebatur

Signa-

Signare terram passibus, nec utrumq;
Certus Parentem noverat; PIÆ MATRIS
MAGNIQUE PATRIS grande contuens Numen,
Hærebat, & jam mentis igneæ clarum
Tegiq; nolens, dum latere detrectat,
Decus micabat, semper evolans altè
Immensa virtus cuncta pollicebatur.
Prævertit annos laudis ardor infantes,
Post terga pigram ut derelinquat ætatem,
Ultraq; tempus sapiat; ac velut flamma,
Pridem recessu quæ laborat angusto,
Claudiq; dedignatur, atq; victrici
Prorumpit alâ; sic Puer rudimento
Præclariori lumen ingenî prodit,
Virumq; spirat, & rudes Epheborum
Ignorat annos, parvulusq; maturam
Vincit senectam, masculam juventutem
Prætexta linquit, nec moratur ætatem
Justumq; tempus, cuncta qui supergressus
Nil demit ausis, sed sub actibus crudum
Occultat ævum; Frons amabilis multô
Perfusa risu, quam verenda majestas
Decusq; formæ purpurans, verecundo
Fingebat ore; quale nec Diis unquam
Heroibusq; docta comminiscuntur
Figmenta Vatum, gratiæq; devota.
Vultus Catonem Læliumq; miscebat,
Nil triste spirans: ipsa Lenitas quando
Gravitate mista posset arte Zeuxeâ
Pingive vellet, hoc probaret exemplum,
Hæc ora cuperet: Graja desinat tandem
Mendax vetustas tot superba Magnatum
Cantare monstra, quæ togata sublimi
Virtus Olympo collocavit, & cunctis
Adjudicavit insequentium seclis.
Non pigra lentos vita condidit Soles,
Luxuq; fregit, aut inertiae laxa
Remisit unquam frœna, desidem jusfit
Valere myrtum, marcidæ voluptatis,
Fædæq; Circes sacra non frequentavit.

B

Effœ-

Effœminari grande queis solet culmen ,
 Sacriq; splendor stemmatis profanari,
 Fruantur ævô, quos per arduos belli
 Casus, Enyo, perq; tot periclorum
 Documenta fortes, posteris reservavit
 Linguis Nepotum, quiq; more Phœnicum,
 (Si vera possunt promere & loqui Vates)
 Ipsi favillis ex suis renascuntur,
 Viridemq; rursus induunt juventutem.
 Vivant Atridæ, vivat Hectoris fama,
 Cunctiq; robur noverint Achilleum,
 Fulmenq; Pellæ; seu quis acrius quondam
 Excivit arma; nulla se togæ confert
 Sagata virtus; laureæq; concedit
 Honos Camœnis; acta cæteris pugnae
 Studiis juvena, gloriamq; bellatrix
 Quæsierit ætas prima, torserint hastam
 Qui bella spirant, & rudes inexpertis
 Formentur armis; Hic vireta Musarum
 Ovans peragrat, intimosq; Permessi
 Adit recessus, quidq; Principis possit
 Ornare mores, quæ sequenda sint olim,
 Vitanda quæve, discit, & nigrum culpæ
 Præfigit omen; præstruens honestati,
 Magnæq; sorti, quæ timenda subvertant
 Regale culmen, quæve subditos iræ
 Arment rebelles; quàm nocens adulator,
 Hydrâq; pejor dissipans opes luxus
 Succrescat aulis, annotasse præclarum
 Rectumq; ducit, blanda quam vacillanti
 Fortuna Regum, lubricove nitatur
 Munita gressu, dira quæ tyrannorum
 (Quos pejus ipsis odit inferûm portis)
 Sequantur agmen fata, quàm suâ pauci
 Siccaq; morte Ditis atrium pulsent.
 Quam cruda nunquam floreat diu sceptrâ,
 Moderata durent, ut magis regendorum
 Tutetur ingens caritas, amorisq;
 (Quem nec coronis quærit impotens murex,
 Aut invidendæ comparant strues gazæ)

Ardor

Ardor benigni, quàm satellitum turba,
Vivant venenis ensibusq; muniti,
Quos urit illa conscientia labe,
Malint ut illud: ODERINT, nec infestos
Exulceratæ mentis impetus curant.
Queis regna surgant, occidantq; præceptis
In pejus acta, quæve purpuram firment,
Exempla confert; undecunq; quod pulchrum,
Quod æmulandum pulchra suadeat Virtus,
Animo reponit; si quid improbum, turpe,
Minusve pulchrum ingloriumq; regnanti,
Carbone tangit, & suos malignanti
Addit colores. Cum revolvit Annales
Prioris ævi, docta Literatorum
Monumenta cernens, totq; imagines Regum
Ducumq; facta, quos Apollo Romanus
Latio dicavit, aut Erechthei turba
Grajum cothurnus vendicat: Monarcharum
Scrutatur ortus, quid coegerit gentes,
Quæ civitatum causa, quem colat finem
Hoc universi quicquid est: nec invitos
Coisse primum discit: ac celebratos
Trojæ labores, imperiq; fatales
Gemit ruinas, quid queat Dionæ
Nefastus ardor, semifœminatorum
Hinc temnit agmen, & minus verecundi
Faces amoris. Pulchra præbet exempla,
Stimulosq; subdit æmulæ furor mentis,
Cum facta Cyri, gloriamq; Trajani,
Codros, Sicinnos, atque nomen Augusti,
Paulos, Camillos, Theseas Catonesq;
Legit perennem nominis sibi famam
Quæsisse gestis: scita turbulentorum
Trucesq; rixas negligit Tribunorum.
Quæ vox Neronem Cæsaremq; distinguat,
Campi fluentes cædibus Philipporum,
Apexq; flagrans prædicat Quirinalis,
Quo pereat ense læva Parricidarum
Tandem caterva, justa cum premit crimen
Vindicta, Brutus Cassiusq; commonstrant

Syllas, Cethegos, & tot Imperatorum
 Nefanda dictu monstra, Claudios, Galbas
 Vitelliosque & Commodos, Neronisque
 Titique fratrem præterit, nec ad spectu
 Dignatur æquò; crescat ut Ducum splendor
 Ductore Senecâ, corruatque contempto
 Tragicæ theatris sortis exhibens ludos,
 Consulta quærit, atque cautus observat,
 Virosque magnos æstimare condiscit.
 Nec castra Magni Te latent Alexandri,
 Quis regna Pori concidant, Eoi que
 (Immensa moles fracta) perdidit vires
 Gangetis hospes, atque patrio custos
 Inventus auro, quique tramitem Phæbi
 Ecbatana servat, terminosque Naturæ.
 Mox prædicata gentis arma Germanæ
 Rudesque Fastos visit, & Cheruscorum
 Ductu secures Consulistrumphatas,
 Arminii que præliantis infractos
 Miratur animos, Cæsarisque lamentâ.
 Qui vultus olim, Teutonumque fortuna,
 Cum victa nondum Francicæ potestatis
 Jugum subiret, queis coiverint pactis
 Firmata vinclis robora, ut queat fidos
 Sociare nexus ordo præpotens Patrum,
 Electa Othoni nomina, imperi fulcra.
 Quin bella, causas omnium ruinarum
 Accersit illa civium manu gesta,
 Quis magna demum fors ruens sibi incumbit.
 Nec ista tantum judicat: secat lites,
 Quas docta quondam Socratis dedit turba,
 Sedetq; iudex, nec tamen facit partes,
 Unive sese mancipat: Cleanthæ
 Nunc scita sectæ, nunc Platonis auscultat;
 Hortus, Lyceum, Porticusq; Athenarum
 Unius acri subjacent tribunali,
 Rogantq; scriptis inde iusta decreta.
 Quò Suada fessum me rapis? Pericleo
 Seu fulminantem more rostra mirantur,
 Demosthenisq; Tulliiq; libertas

Facunda

Facunda laxat' ora, amatq; diffundi;
Seu strictiore verba detonans gyro,
Calet disertos Plinii sequi fastus.

Adsit Nepotum sera gens, secutura
Mundi juventa, si merebitur noster,
Rudi Minervâ qui venit laboratus,
Versus cupressum, si labos perennabit
Æternitatis calculo haud refragante,
Miretur ævi longa posthumi proles
Hoc lumen orbis, ingeniq; certamen,
Exemplar omnis ac jubar venustatis.
In quo benignus congruens favor Divûm
Congessit omne, quicquid ornat Heroum
Apices supremos, quæq; possident cuncti
Divisa, in unô confluunt, adauctisq;
Egressa certant viribus, nec æqualem
Novisse quenquam prædicant: quid incensum
Pietate pectus, quid fidem loquar veram?
Haut tam beatis fontibus Palæstinæ?
Quâ se probavit Cælitum Creatori,
Deoq; fidas in manus resignavit,
Quis cuncta tandem dona, queis abundavit
DIVINUS HEROS, laudibus suis æquet?
Heu quanta secum dira sustulit Parca
Monumenta famæ! queis adultior quondam
Monstrasset Hebe, tempus increpans longum,
Alaude quàm non degener PATRIS MAGNI
Affurgat Hæres, quem referre præclaris
Studebat ausis; cui parem dabat prolem.
Sic alitum rex, fulminumq; gestator
Phœbi serenos imperat pati vultus
Oculo irretorto, parvulos adhuc fœtus,
Sibiq; dedignatur impares gnatos.
Est in juvenicis scilicet patrum virtus,
In majus usq; quæ laborat eniti.
Mauri leones respuunt inæquales
Timidosq; partus; quicquid altiùs surgit,
Grandes paterni sanguinis refert ortus.
Nec sola tantæ se palæstra virtuti
Expandit illa, namq; longius quærens

Proferre gressus, nec volens adæquaris;
Quos se minores collocaverat faulrix
Divûm potestas, splendidiq; natales,
Cunctos ut unus vinceret, laborabat.

Majora vellem: sed severa Fatorum,
Movenda nulli jussa, vellicant aurem,
Illudq; laudis ingredi vetant marmor.
Sit illa felix candidisq; præfixa
Dies lapillis fulgeat, recurrenti
Perennis ære floreat celebranda,
Multisq; retrò nominanda stet seclis;
Quæ tale nostris NUMEN extulit Cimbris,
Quod & renatus, occidensq; Dictynnus,
Quiq; æstuantis fervidum latus mundi
Possedit Auster, frigidaè invident Ursæ,
Sibiq; civem vindicare conantur.
Sed ista taxo squalleat, cupressôq;
Invisa semper lux eat, tenebroso
Vestita vultu, (qualis iverat nuper,
Cum torva fratri prælium minaretur
Niveas sorores inter emicans Luna)
Quæ rapuit illud inclutum decus nostri,
Sidus coruscum, patriiq; dilectum
Solamen Orbis; ipsa (proh nimis serò!)
Cæcos furores tristis increpat Clotho,
Fatumq; præceps luget, & colos damnat.

Ergo beatis additum bearorum
O SUMME PRINCEPS, fulgidum jubar templis,
Qui candicante noctis arbitram Phœben
Præstinguis ortu, purpuramq; Tithoni,
Cujus nitori, (pulchra quamlibet) lampas
Phœbea cedit, namq; cæteros nolo,
Queis mille picta nox superbit, astrorum
Referre vultus: TU benignus atende,
(Ni victor, omni excedis altior voto)
Quanto dolori tota Cimbriæ tellus
Succumbat ægra, quosve lugubres sumat
Pullata cultus; cui novum recrudescit
(Post tot querelas, ac Viraginis busta)
Immite vulnus, vulnus horridum dictu!

Cui

Cui nulla quamvis longior, cicatricem
Obducatur ætas, quando **SOSPITA TORE**
TANTO carendum. Nos doloris infandi
Memores habebit omne subsequens tempus,
Fluentq; largis usq; lachrymis ora,
Quin, ut futuri sera seculi turba,
Haud sarcindi defleat modum damni,
Grandesq; luctus discat; haud odorato
Violæ suaves halitu struent aram,
Panchaiciq; cinnamum dabunt rami,
Tumulumvè flores erigent, amœniq;
Quos Ver honores evocat, rosæ fastus;
Hunc mollis Indus, hunc Arabs Erythrææ
Potator undæ, proprium suis ducant
Bustis honorem; sic suo parentavit
Helene Marito, sic Cythera Leandro.
Sed tale memori carmen additum saxo,
Ævum per omne, posteræ legent gentes:

*Quod heic superbo marmor adspicis luxu,
Ventura proles, hospes atrium claudit
Ingentis anima, quod videre si posses,
Consumpta in uno cuncta cerneres dona.
Novisse laudes queris & **DUCIS NOMEN,**
Suaq; semper Patria sacrosanctum?
FRIDERICUS HEROS hocce conditur busto,
FRIDERICUS, inquam, Cui suum **PARENS NOMEN,**
Clarasq; laudes indidit: rogas annos?
Vicena vix dum messis iverat vitæ,
Bis denu illum Consul abstulit Nobis.
Quod si querela perpeti fatigatus
Mansvescat Orcus, ferreumq; mitescens
Fatum refingat, inferi gregis custos,
Nunquam perennes sisteret dolor fletus.
Huic nil benigna denegaverat Virtus,
Sublime stemma, gloria' decus rarum
Nulli secunda, quodq; cunctus impense
Miratur orbis, queritur hoc tegi saxo.*

At TU supremum Regiæ domus culmen,
Cœleste munus, optimusq; Cimbrorum
Moderator Orbis, & Parens Regendorum,
(Namq; his Parentem, Principemq; TE præstas,)

Virtu-

Virtutis atq; sanctitatis Exemplar,
 Cujus salute nostra stat salus nixa,
 Deosq; ridet lubricos, ruinæq;
 Secura, nullis ingemiscit ærumnis;
 Ne perge fletu questibusq; divinum
 Urgere pectus; sed doloribus parcas.
 (Quamvis obortos calus exprimat rivos,
 Parensq; Gnatum morte lugeas raptum)
 Non illa prodest, quæ laceffit invictos
 Querela Manes, Occidisse FRIDRICUM
 Columen Senectæ, Spemq; MATRIS AUGUSTÆ,
 Desiderandum Patriæ doles fulcrum,
 Mœrorq; tecum publicus ciet planctus,
 Nec justa tanti causa deficit luctus.
 Sed ora CELSI quando cernis HÆREDIS
 RELIQUAMQUE PROLEM respicis, juventutis
 Puertiæq; Cimbricæ decus sanctum,
 Non nostra solùm, tota Teutonum Tellus
 Hoc TE beatum prædicaverit GNATO,
 Cui grande MAGNUS ENSIFER dedit NOMEN;
 Ob ora cujus subditæ favor plebis
 Obvertit ora, quem tuentur, adspèctant,
 Amantq; cuncti: cujus aureum tempus,
 Spirans metallo pulchriore Saturnum,
 Priscam quietem seculo reservabit,
 Vivetq; noster Cyrus, atque Trajanus,
 Divoque fratri patriùm gubernandi
 Miscebit instar: tum sereniùs Soles
 Diesve current: & GEORGIUS *vivat*
Diug, Nobis interesse dignetur,
 His personabunt læta vocibus rura.

Longùm fruaris lucis hujus usurâ,
 IMMENSE PRINCEPS: atque seriùs demum
 Reddantur astris, quos superstites Divùm
 Fecit potestas; ac TRIONIBUS nuper
 Sociavit æther, PURPURÆQUE REGALI
 Vinclo ligatos arctiore conjunxit
 Optatus Hymen, ossibusque GUSTAVI
 Conceptus ardor, Floreant diu sceptrâ,

Nostræ

Nostræ propago sanctior domûs vivat,
Sublime cœli conferat caput signis,
Prosceniumq; laudis inclutum pandat,
Ut cernat illud, si qua gens Libyssinas
Orbis sub oras extimi relegata,
Ignara nostri, frigus alterum sentit:
Dum Bætis Albim nescit, ac procelloso
Objecta cautes Nereo reluctatur,
Abylave Calpen Herculis fretum scindit,
Ortusq; Titan dum novos redintegrat.

*Ita animitus
Serenissima Celsissimaq;
Domui
omnia fausta
ex debito
apprecatur*

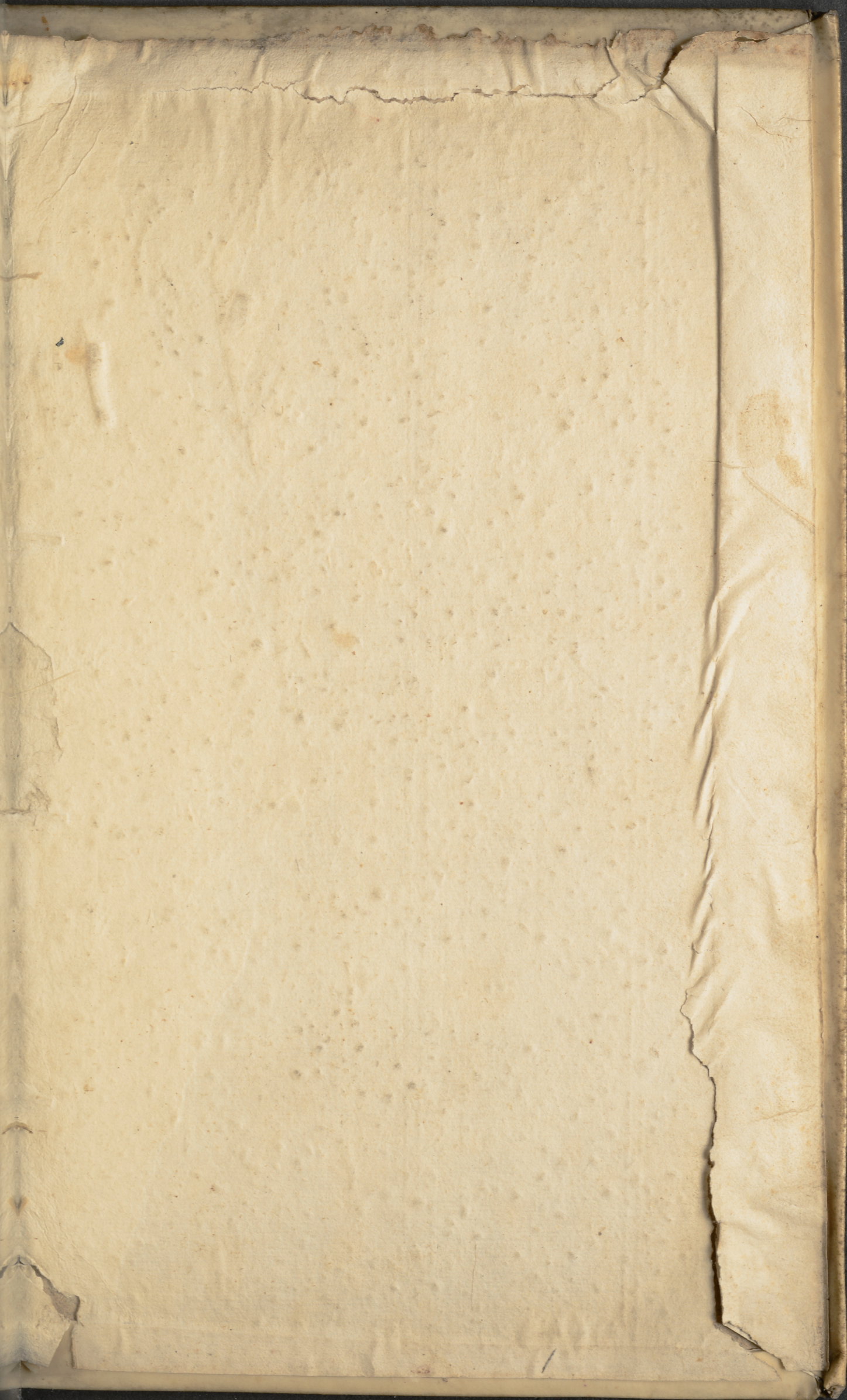
Nicolaus Martini,
L. L. stud.

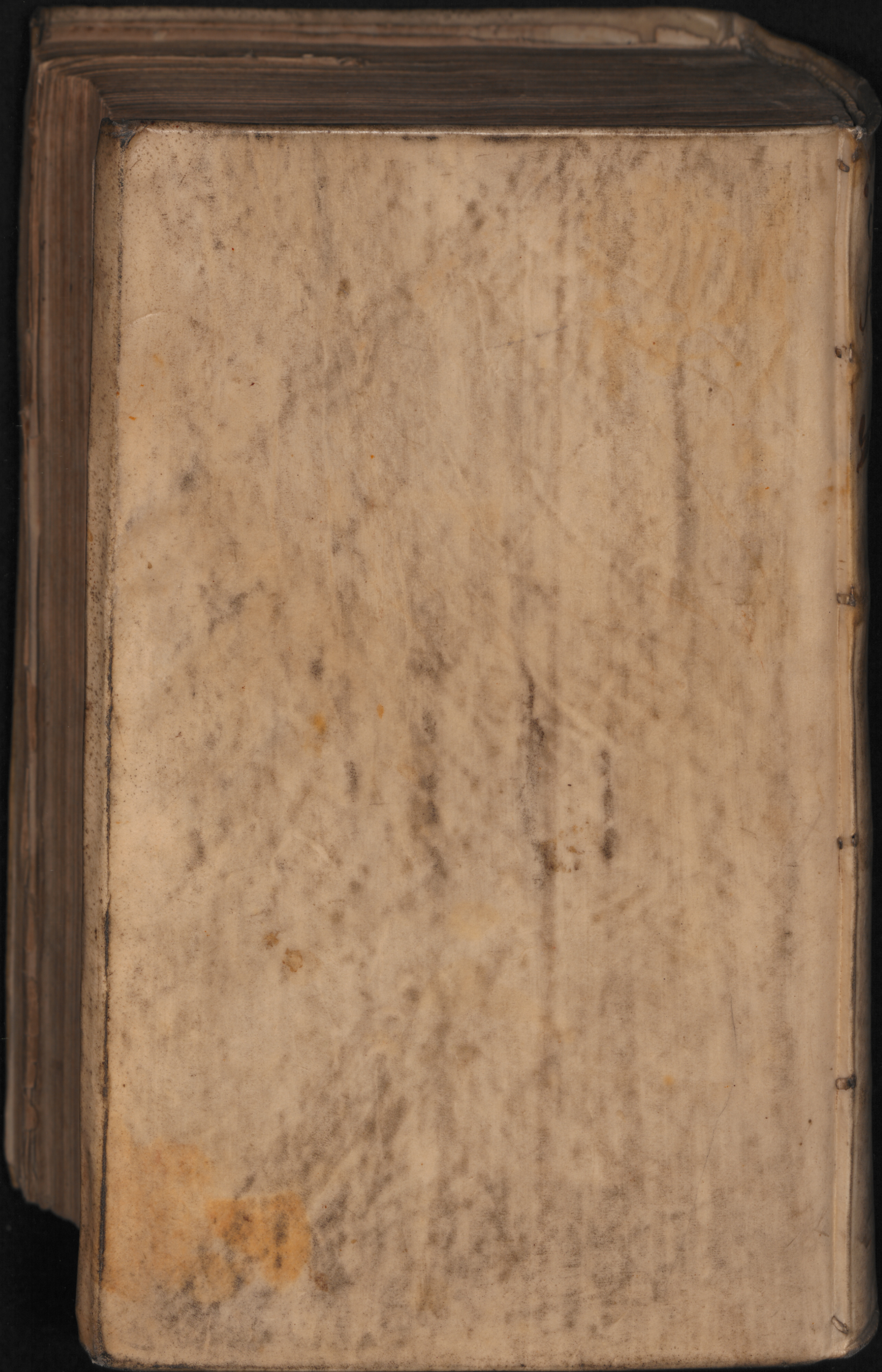

Notitia praelego sanctior domus vivas
Sublime vobis conserat caput lignis
Preceduntur hodie iudicium panes
In regna huius mundi genus huius
Omnis sub eius eximio regno
In pace vobis huius huius huius
In pace vobis huius huius huius
Omnis sub eius eximio regno
In pace vobis huius huius huius
Omnis sub eius eximio regno

Laurentius
Nicolaus Martini
1. 1. 1.

ferunt ex optatissimi nati! Et quid de filiabus Tuis dicam,
tui & seculi ornamentis? quæ & ipsæ nobilissimas familias, ge-
næ sanguine, in novas inclytasq; stirpes succrescente, illustrant? In-
prima, MARIA ELISABETHA (quæ lux & gloria fœmina-
generoso Dno JOHANNI SAMUELI HEISTERMANNO
LBERG collocata. HEISTERMANNUM autem cum dico,
ntum aliquod exemplum in omni cultu civili ac habitu perfecti
co. Ita enim in eum, & morum concinna Suavitas, & rerum
darum cum variâ eruditione peritia, atq; eximius planè animi
or confluerunt, ut quâ parte horum magis mereatur æstimari,
le oppidò sit decernere. Ego certè ab ipsis planè Gratiis elabora-
sse virum judico. MARIE ELISABETHÆ natu proxima
A MARGARETA, è celebratissimâ BROCKTORFIORUM
A MARQUARDO WOLFGANGO, heroi strenuo nupta.
citas est SOPHIÆ AUGUSTÆ, natu in hâc pul-
minimæ, quæ WOLFGANGO BUCHWALDIO,
pis generosissimæ propagini sociata, extendere in se-
m profapiam, & novas ac eminentiores in eam virtu-
promittit. Sunt hæc profectò bona omnia tanta, ut
n commemorationem oratio mihi vix suppetat, de-
atq; succubitura, si pro dignitate singula exornare in-
n esset. Retribuit DEUS pietati Tuæ, Excellen-
, quando inter medios fragores bellicos, inter alter-
mirabiles & periculosissimas vices, inter invidorum,
lorum insidias, odia, crudelissimasq; minas, Te ani-
fractum, integrâ gloriâ, florente famâ, constante
erum ac populi favore, dignitatibus salvis & insuper
vit, servavit, munivit, atq; ita evexit, ut vix amplius
is divina illa faventia potuisset adstruere. Tu intereâ,
Domine, inter tot ac tanta Tibi propria decora atq;
hil abis à pristinâ tuâ humanitate, & verecundiâ ac
â modestiâ. Quæ maximus Princeps, quæ Patria, quæ
Atlantæis tuis pro communi egregio exhaustis labori-
pendere, & promptissimâ manu Tibi tuisq; offert
i non nisi trepidè atq; cunctanter, hæsitans ac multum
i, ut modestissimi solent, admittis. Quæ res profectò
m in ejusmodi admirationem rapit, ut agnoscere pa-
inter omnes divini animi tui dotes, omnia decora,
se maximum, quod publico natus factusq; bono
edicari malis. Sunt omnia, quæ hæctenus de Te
mihi

